

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2871/2019
27.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Бранислава Босиљковића и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Негован Живковић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обе из ..., ГГ из ..., ДД и ЂЂ, обе из ..., чији је заједнички пуномоћник Љиљана Спасић Манић, адвокат из ..., ради утврђења права својине по основу одржаја, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Пироту Гж 1514/17 од 19.03.2019. године, на седници одржаној 27.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Пироту Гж 1514/17 од 19.03.2019. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Пироту Гж 1514/17 од 19.03.2019. године.

Образложење

Након правноснажно окончаног парничног поступка пресудом Основног суда у Пироту П 1165/13 од 15.11.2016. године, у погледу главног потраживања које се односи на утврђење права својине по основу одржаја, одлучено је о трошковима спора у тој парници решењем истог суда од 25.10.2017. године и обавезан тужилац да туженима на име трошкова поступка исплати износ од 193.500,00 динара.

Виши суд у Пироту је решењем Гж 1514/17 од 19.03.2019. године, одбио жалбу тужиоца и потврдио првостепено решење. Одлучено је да се тужиоцу не досуђују трошкови другостепеног поступка.

Против правноснажног решења о трошковима поступка донетог у другом степену тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), оценио да ревизија тужиоца није изузетно дозвољена.

Применом члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не

би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној (члан 404. став 1. ЗПП), јер се ревизијом напада одлука о трошковима поступка који обрачун се врши у свакој парници појединачно на основу Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката и представља чињенично питање сваког конкретног спора.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2., у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца, које не чини његово главно потраживање, то је и ревизија недозвољена, сагласно члану 403., у вези са чланом 28. став 1. и чланом 420. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**